

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0236

Netarifinės kliūtys bendrojoje rinkoje**2016 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl netarifinių kliūčių bendrojoje rinkoje (2015/2346(INI))**

(2018/C 076/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015)0550),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija. Analizė ir įrodymai“ (SWD(2015)0202),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 28 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Bendrosios rinkos integracija ir konkurencingumas ES ir jos valstybėse narėse“ (SWD(2015)0203),
 - atsižvelgdamas į Europos Parlamento tyrimų tarnybos 2014 m. rugsėjo mėn. tyrimą „Sąnaudos, kurios būtų patiriamos bendrojoje rinkoje, jei nebūtų imamasi veiksmų ES mastu“ (angl. „The Cost of Non-Europe in the Single Market“),
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją „Paslaugų vidaus rinka: padėtis ir artimiausi veiksmai“ ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl Europos mažmeninės prekybos veiksmų plano, kuris būtų naudingas visiems dalyviams ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio mėn. redakcijos internetinę bendrosios rinkos rezultatų suvestinę,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą (A8-0160/2016),
- A. kadangi Europos bendrosios rinkos indėlis į Europos valstybių ekonomiką didelis;
- B. kadangi skaičiuojama, jog baigus kurti bendrąją rinką laisvo prekių, paslaugų judėjimo, viešųjų pirkimų, skaitmeninės ekonomikos srityje ir vartotojų teisiną ekonominę naudą sudarytų nuo 651 mlrd. iki 1,1 trl. EUR per metus – tai būtų 5–8,63 proc. ES BVP;
- C. kadangi praėjus daugiau kaip 20 metų nuo tada, kai pradėta kurti bendroji rinka, nepagrįstos netarifinės kliūtys ir toliau daro poveikį laisvam prekių ir paslaugų judėjimui tarp valstybių narių; kadangi šių netarifinių kliūčių priežastis gali būti protekcionizmas ir jos gali kelti biurokratinių problemų, kurios labai dažnai yra neproporcingos siekiamam tikslui;
- D. kadangi skaičiuojama, jog bendroji paslaugų rinka sudaro apie 70 proc. Europos ekonomikos, tačiau tik 20 proc. ES vidaus prekybos;
- E. kadangi 25 proc. reglamentuojamų profesijų reglamentuojama tik vienoje valstybėje narėje;
- F. kadangi skaičiuojama, jog potenciali veikiančios bendrosios skaitmeninės rinkos nauda būtų apie 415 mlrd. EUR per metus ir BVP iki 2020 m. padidėtų 0,4 proc., ir kadangi ES teisės aktuose esama daug spragų, trukdančių jai tinkamai veikti;

⁽¹⁾ OL C 93, 2016 3 9, p. 84.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0580.

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

- G. kadangi tik 2 proc. naujų MVĮ, labai mažų įmonių ir naujai įsteigtų įmonių išplėtė savo veiklą į kitas valstybes naudodamosi tiesioginėmis užsienio investicijomis;
- H. kadangi vartotojams, bendrosios rinkos spragos, įskaitant neišsamų arba neatitinkantį bendrosios rinkos tikslų ES teisės aktų įgyvendinimą, daugeliu atvejų nulemia mažesnį produktų pasirinkimą, o prekės ir paslaugos dėl to yra brangesnės;
- I. kadangi, kalbant apie įmones, dėl sąnaudų tiekimo grandinės yra brangesnės, todėl jų pačių produktai tampa brangesni, arba sumažėja galimybių pasinaudoti verslo paslaugomis, o tai kenkia jų konkurencingumui; kadangi inovacijos skatinamos, kai rinka konkurencinga;
- J. kadangi dabartinės PVM sistemos sudėtingumas taip pat gali būti laikomas netarifine kliūtimi;
- K. kadangi antikonkurenciniai valstybių narių ir didelių tarptautinių bendrovių susitarimai dėl mokesčių gali būti laikomi nepagrįsta netarifine kliūtimi;
- L. kadangi įmonėms ir pavieniams asmenims kyla didelių kliūčių vykdant tarpvalstybinę veiklą bendroje rinkoje dėl to, kad trūksta informacijos ir ji nekokybiška, pagalbinių paslaugų ir internetinių procedūrų, o tai nulemia didelę administracinę naštą ir dideles reikalavimų laikymosi išlaidas;
- M. kadangi kliūčių ir sąnaudų stebėjimas yra nesuderintas ir nesisteminis, nėra kliūčių kiekybinio nustatymo ir aiškaus apibrėžimo, dėl to sunku teikti pirmenybę politiniams veiksams;

I. Kontekstas ir politikos tikslai

1. suvokia, kad nepaisant to, jog tarifinės kliūtys panaikintos nuo 1968 m. liepos 1 d., laisvam prekių ir paslaugų judėjimui ir toliau trukdė netarifinės kliūtys, tokios kaip nepagrįstos nacionalinės techninės taisyklės ir reglamentuojamieji ir nereglamentuojamieji reikalavimai, reglamentuojantys produktus, paslaugų teikėjus ir paslaugų teikimo sąlygas, arba biurokracija; pabrėžia, kad norint stiprinti bendrąją rinką reikia imtis skubių veiksmų Sąjungos ir valstybių narių lygmeniu siekiant spręsti su tokiomis netarifinėmis kliūtimis susijusius klausimus;
2. supranta netarifinę kliūtį kaip neproporcingą ar diskriminuojantį reglamentuojamąjį veiksma, dėl kurio įmonei, norinčiai patekti į rinką, tenka našta ar ji patiria išlaidų, tačiau jų neturi padengti įmonės, kurios jau yra rinkoje, arba padaugėja išlaidų kitos valstybės įmonėms, tačiau jų nereikia padengti nacionalinėms įmonėms, nedarant poveikio valstybių narių teisei reguliuoti ir siekti teisėtų viešosios politikos tikslų, pvz., aplinkos apsaugos ir vartotojų ar darbuotojų teisių;
3. pripažįsta, kad nacionalinio lygmens skirtumų gali atsirasti dėl daugiapakopio valdymo; mano, kad visais reglamentavimo sprendimų priėmimo lygmenimis turėtų būti gerai suprantama būtinybė užtikrinti, kad priemonės būtų proporcingos ir kad jomis būtų remiami teisėti viešosios politikos tikslai; mano, kad politikos nuoseklumas ir reglamentavimo praktika gali gerokai prisidėti mažinant netarifines kliūtis;
4. mano, kad tais atvejais, kai netarifinės kliūtys gali būti pateisinamos kaip proporcingos, informacija apie skirtingus nacionalinius reglamentuojamuosius reikalavimus turėtų būti lengvai prieinama, o susijusi nuostata dėl informacijos pateikimo ir procedūrų užbaigimo turėtų būti pateikiama taip, kad būtų kuo patogesnė naudotojams; mano, kad dabartinė sistema, sukurta naudojant daugybę įvairių kontaktinių centrų, įskaitant gaminių kontaktinius centrus ir vieną bendrą informacinį punktą, valstybėse narėse buvo įgyvendinama nenuosekliai ir yra pernelyg sudėtinga; primena esamų MVĮ skirtų bendrosios rinkos stiprinimo ir vienodinimo priemonių svarbą siekiant supaprastinti tarpvalstybinę jų plėtrą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares skirti daugiau dėmesio šių sistemų suvienodinimui ir tobulinimui, ypač būtinybei greitai patobulinti vieno langelio principą, ir ragina Komisiją pranešti Parlamentui apie pažangą ir tolesnius veiksmus iki 2016 m. pabaigos; pabrėžia, kad, būdama atviresnė ir prieinamesnė reglamentuojamųjų reikalavimų požiūriu, atitinkama valstybė narė bus patrauklesnė užsienio investicijoms;

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

5. palankiai vertina bendrųjų skaitmeninių vartų iniciatyvą, apie kurią buvo pranešta Komisijos bendrosios skaitmeninės rinkos komunikate, kaip teigiamą žingsnį; primygtinai ragina sukurti įmonėms ir vartotojams skirtą vieną bendrą punktą, kuriame būtų galima gauti visą su bendrąja rinka susijusią informaciją, pagalbą, informaciją apie problemų sprendimą ir apie nacionalines ir ES procedūras, kurių reikia siekiant vykdyti tarpvalstybinę veiklą ES;
6. mano, kad svarbu, jog Komisija ir valstybės narės dirbtų drauge, kad pagerintų SOLVIT veikimą, siekdamos pašalinti netarifines kliūtis, ypač geografinėse ar pramoninėse zonose, kuriose įmonės nedažnai naudojasi SOLVIT ir ne visus pateiktus ieškinius imasi nagrinėti kompetentinga institucija;
7. pabrėžia, kad daugeliui įmonių, ypač MVĮ, siekiančių prekiauti kitoje valstybėje narėje, tokia plėtra, žvelgiant iš jų perspektyvos, vis dar bus tarptautinė prekyba; atkreipia dėmesį į tai, kad MVĮ, naujai įsteigtoms įmonėms ir novatoriškoms įmonėms, ypač dalijimosi ekonomikos įmonėms, turėtų būti sudaromos visapusiškos galimybės augti vykdam tarpvalstybinę prekybą;
8. mano, kad vienas iš Sąjungos ir atskirų valstybių narių uždavinių turėtų būti galutinis netarifinių kliūčių pašalinimas, kai jos negali būti pateisinamos arba nepagrindžia tikslų, išvardytų Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 3 dalyje, kurioje teigiama, kad Europa grindžiama labai konkurencinga socialine rinkos ekonomika;
9. kartoja, kad bendrosios skaitmeninės rinkos strategija ir Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija yra iniciatyvos, kurios turėtų būti sparčiai ir ambicingai įgyvendinamos siekiant sumažinti netarifines kliūtis bendrojoje rinkoje; atkreipia dėmesį į tai, kad nepaprastai svarbu, jog šios iniciatyvos būtų grindžiamos geresnio reglamentavimo principais ir veiksmingiausiomis priemonėmis, tokiomis kaip derinimas ir tarpusavio pripažinimas;

II. *Kompleksinės netarifinės kliūtys*

10. mano, kad dėl esamų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę greičio ir tikslaus jų įgyvendinimo nacionaliniu lygmeniu skirtumų įmonėms atsiranda teisinis netikrumas ir skirtingos konkurencijos sąlygos vidaus rinkoje;
11. mano, kad tais atvejais, kai Komisija panaikino nereikalingus ES teisės aktus, valstybės narės turėtų veikti greitai, kad panaikintų atitinkamas nacionalines nuostatas;
12. mano, kad valstybėms narėms ilgai nesilaikant Sąjungos teisės kenkiama bendrajai rinkai ir vartotojams; taip pat mano, kad lėtas perkėlimo į nacionalinę teisę procesas nulemia tai, kad kai kurios valstybės narės naudojasi padėtimi, nederamai pratęsdamos reikalavimų laikymosi užtikrinimo terminą; ragina, kad reikalavimų laikymosi kultūra būtų toliau skatinama bendradarbiaujant Komisijai ir valstybėms narėms, kaip numatyta bendrosios rinkos strategijoje; pabrėžia, kad būtina greitai spręsti valstybių narių reikalavimų nesilaikymo klausimą;
13. atkreipia Komisijos ir valstybių narių dėmesį į tai, kad kai kurios nacionalinės vyriausybės, įgyvendindamos ES teisę, apkrauna į nacionalinę teisę perkeltas direktyvas papildomomis taisyklėmis, t. y. į vadinamojo perteklinio reglamentavimo problema;
14. atkreipia dėmesį į tai, kad neseniai atliktų užsienio paslaugų teikėjų patikrų intensyvumas ir skaičius didėja; ragina valstybes nares užtikrinti, kad šios patikros būtų proporcingos, pagrįstos ir nediskriminuojančios;
15. pabrėžia, kad valstybių narių nenuoseklus tinkamai į nacionalinę teisę perkeltų esamų taisyklių vykdymo užtikrinimas bendrajai rinkai daro tokią pačią žalą kaip ir vėlyvas perkėlimas į nacionalinę teisę; mano, kad taisyklių laikymasis ir vykdymo užtikrinimas tampa sudėtingesnis, kai įprastai naudojamoms apibrėžtims, pvz., tokioms kaip „atsekamumas“ ar „pateiktas rinkai“, skirtinguose teisės aktuose suteikiama skirtinga reikšmė;
16. mano, kad dėl nevienodo tų pačių taisyklių taikymo skirtingose valstybėse narėse gali būti sukurta naujų nepagrįstų netarifinių kliūčių; ragina Komisiją dėti visas pastangas siekiant sumažinti skirtumus kuo ankstyvesniu etapu;

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

17. mano, kad Komisija turėtų dažniau naudoti gaires, susijusias su direktyvų įgyvendinimu, nes tai gali būti naudinga priemonė, siekiant užtikrinti didesnę vienodo įgyvendinimo mastą;

18. pažymi, kad vis dar esama nacionalinio lygmens produktų rinkos reglamentavimo skirtumų (turint mintyje ir suvaržymo laipsnį, ir skirtumus valstybėse narėse), su kuriais vis dar susiduria tarpvalstybinę veiklą vykdančios įmonės; mano, kad dėl to įmonės be reikalo verčiamos pritaikyti produktus ir paslaugas, kad jie atitiktų daugeriopus standartus, arba atlikti pakartotinius bandymus; taigi ribojama ES vidaus prekyba, mažinamas ekonomikos augimas ir trukdoma kurti darbo vietas;

19. mano, kad dėl to, jog dėl būtinybės palaikyti skirtingų produktų grupių gamybą sumažėja masto ekonomija, MVĮ ir labai mažoms įmonėms daugeliu atveju – teisiškai, finansiškai ar kitaip – tenka neproporcinga našta;

20. atkreipia dėmesį į iki šiol mažą tarpvalstybinių viešųjų pirkimų apimtį: mažiau kaip 20 proc. visų viešųjų pirkimų Sąjungoje skelbiama Europos masto platformose ir tik 3,5 proc. sutarčių skiriama įmonėms iš kitų valstybių narių; atkreipia dėmesį į sunkumus, kurių kyla (ypač MVĮ) dalyvaujant tarpvalstybinėse viešųjų pirkimų procedūrose; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia naujų ES direktyvų dėl viešųjų pirkimų ir koncesijos sutarčių skyrimo, kurias valstybės narės turėjo perkelti į nacionalinę teisę iki 2016 m. balandžio mėn., svarbą; ragina valstybes nares iki galo įgyvendinti šiuos teisės aktus, įskaitant visiškai elektroninių viešųjų pirkimų procesus;

21. pabrėžia, kad PVM reikalavimų laikymosi sąnaudos yra viena iš didžiausių netarifinių kliūčių; ragina pateikti praktinių PVM supaprastinimo pasiūlymų;

22. pripažįsta, kad skirtingos PVM tvarkos visoje Sąjungoje galėtų būti suvokiamos kaip netarifinė kliūtis; pabrėžia, kad PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema (angl. VAT Mini One-Stop Shop, VAT MOSS) yra geras būdas padėti įveikti šią kliūtį ir paremti visų pirma MVĮ jų tarpvalstybinėje veikloje; pripažįsta, kad vis dar esama tam tikrų nedidelių su sistema VAT MOSS susijusių problemų, ragina Komisiją toliau veikti, kad įmonėms ES būtų lengviau mokėti PVM prievoles;

23. mano, kad nepagrįstų netarifinių kliūčių atsiranda ir dėl daugelio nacionalinės administravimo tvarkos nuostatų, įskaitant reikalavimus, kad dokumentus įformintų nacionaliniai organai ar įstaigos; primygtinai ragina valstybes nares naudoti e. valdymo sprendimus, be kita ko, pirmenybę teikiant sąveikumui ir skaitmeniniams parašams, siekiant modernizuoti savo viešąjį administravimą remiantis, pvz., Estijos ir Danijos pavyzdžiais, teikiant daugiau ir lengviau prieinamų skaitmeninių paslaugų piliečiams ir įmonėms, ir palengvinti viešojo administravimo institucijų tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir sąveikumą, nedarant poveikio asmens duomenų apsaugai; mano, kad e. valdymo naudojimas yra svarbi priemonė įmonėms, tačiau tai turėtų apimti alternatyvias galimybes naudotis informacija ar neturėtų stumti piliečių, kurie negali gauti skaitmeninių paslaugų, į nepalankią padėtį;

24. ragina Komisiją laikytis tvirto požiūrio į vykdymo užtikrinimą praktiškai užtikrinant, kad valstybės narės tinkamai taikytų ir įgyvendintų bendrosios rinkos taisykles; atsižvelgdamas į tai, mano, kad į nacionalinę teisę perkeltų direktyvų įgyvendinimo procesas turėtų būti geriau koordinuojamas, pavyzdžiui, pasitelkiant praktinius perkėlimo į nacionalinę teisę seminarus, kuriuos organizuoja Komisija, ir keičiantis geriausia praktika siekiant sumažinti skirtumus tarp valstybių narių ankstyvu etapu;

III. *Sektoriams būdingos netarifinės kliūtys*

Bendroji prekių rinka

25. pabrėžia tarpusavio pripažinimo principo svarbą užtikrinant prekių, kurios nesuderintos Sąjungos lygmeniu, patekimą į bendrąją rinką, taip pat tais atvejais, kai valstybės narės taiko nacionalines, labai dažnai skirtingas, tačiau tą patį esminį tikslą turinčias produktų taisykles;

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

26. atkreipia dėmesį į tai, kad daug įmonių nežino apie tarpusavio pripažinimą ir mano, kad prekiaudamos bendrojoje rinkoje turi laikytis paskirties valstybės narės nacionalinių reikalavimų;

27. ragina Komisiją imtis veiksmų, kad tarpusavio pripažinimo principas būtų taikomas geriau; atsižvelgdamas į tai, tikisi, kad Komisija pateiks veiksmų planą informuotumui apie tarpusavio pripažinimą didinti ir persvarstys Abipusio pripažinimo reglamentą; mano, kad suderinimas taip pat yra veiksminga priemonė siekiant užtikrinti vienodas prekių ir paslaugų patekimo į bendrąją rinką sąlygas;

Bendroji paslaugų rinka

28. atkreipia dėmesį į paslaugų teikėjų problemas (ypač verslo paslaugų, transporto ir statybos sektoriuose), kurių kyla dėl daugiopų ir skirtingų nepagrįstų ar neproporcingų reikalavimų, susijusių su leidimu, registracija, išankstiniu pranešimu ar faktiniu įsisteigimu; pabrėžia, kad tai gali nulemti užsienio paslaugų teikėjų diskriminaciją, o tai prieštarautų laisvo paslaugų judėjimo principui; atsižvelgdamas į tai, ragina labiau išplėtoti e. administravimo ir elektroninės registracijos sistemą, kad supaprastėtų procedūros paslaugų teikėjams;

29. pabrėžia, kad visų pirma dėl nepakankamo Paslaugų direktyvos įgyvendinimo ir skirtingo jos taikymo sukuriami kliūčių bendrosios rinkos veikimui;

30. pabrėžia, kad būtina aiški ir vienoda reglamentavimo aplinka, kuri sudarytų sąlygas vystyti paslaugoms tokioje rinkoje, kurioje saugomi darbuotojai ir vartotojai ir užtikrinama, kad esamiems ir naujiems ES bendrosios rinkos dalyviams nekiltų beprasmiškų reglamentavimo kliūčių, nesvarbu, kokio tipo verslą jie vykdo;

31. taip pat atkreipia dėmesį į nepagrįstus ar neproporcingus kai kurių valstybių narių apribojimus, susijusius su teisine paslaugų teikėjų forma ir jų akcijų ar valdymo struktūra, taip pat su apribojimais, susijusiais su bendru verslo vykdymu; pabrėžia, kad kai kurie iš šių apribojimų gali būti neproporcingos arba nepagrįstos kliūtys teikti tarpvalstybines paslaugas; atkreipia dėmesį į būtinybę užtikrinti nuoseklų reglamentavimo reikalavimų ir apribojimų, taikomų paslaugoms, proporcingumo vertinimą;

32. pabrėžia, kad Paslaugų direktyvoje nurodyta pranešimo prievolė galėjo būti veiksminga siekiant sumažinti ar panaikinti nepagrįstas netarifines kliūtis, tačiau valstybės narės ir Komisija neskyrė jai pakankamai dėmesio; todėl džiaugiasi, kad bendrosios rinkos strategijoje vėl skiriamas dėmesys pranešimo procedūrai, nes anksti pradėjus nagrinėjimą, galima persvarstyti nacionalines priemones siekiant išspręsti problemas, kol jų dar nekilo; taip pat mano, kad valstybių narių turėtų būti reikalaujama pateikti išsamesnius pagrindimus, kai šios pradeda taikyti naujas reglamentavimo priemones; pabrėžia, kad su pranešimo apie produktus procedūra susijusi patirtis buvo teigiama, ir siūlo naudotis ja kaip pavyzdžiu tobulinant paslaugoms taikomą procedūrą;

33. pabrėžia, kad viešosioms paslaugoms taikoma speciali apsauga vidaus rinkos taisyklių atžvilgiu, nes jos atlieka visuotinės svarbos funkcijas, ir kad dėl to valdžios institucijų nustatytos jų tinkamo veikimo taisyklės nėra netarifinės kliūtys; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad Paslaugų direktyva netaikoma socialinėms ir sveikatos priežiūros paslaugoms;

34. pažymi, kad statybos paslaugų teikėjai dažnai privalo laikytis tam tikrų su jų organizacine struktūra buveinės šalyje susijusių reikalavimų, įskaitant organizacinio sertifikavimo tvarką, dėl kurių tarpvalstybinių paslaugų teikimas tampa pernelyg sudėtingas, taigi taip varžomas laisvas statybos paslaugų ir specialistų judėjimas;

35. ragina Komisiją spręsti su šiomis kliūtimis susijusius klausimus, pasitelkiant, be kita ko (jei verta), geresnį tarpusavio pripažinimą ir, jei tinkama, teisėkūros veiksmus; atkreipia dėmesį į tai, kad būsimi veiksmai, kaip antai siūlomų paslaugų pasas, neturėtų lemti papildomos administracinės naštos, o turėtų panaikinti netarifines kliūtis;

36. ragina Komisiją spręsti su susiskaidžiusiu bankų sektoriumi Europoje susijusios naštos klausimus, nes nerezidentams, ypač MVĮ, kyla sunkumų norint atidaryti banko sąskaitą kitoje šalyje;

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

37. pažymi, kad kai kurių valstybių narių reglamentuojamieji aktai dėl naudojimosi reglamentuojamųjų profesijų paslaugomis ir jų teikimo gali būti neproporcingi ir todėl gali sukurti nereikalingų reglamentavimo kliūčių, kurios trukdo verstis tam tikromis profesijomis ir reglamentuojamųjų profesijų paslaugų teikėjų judumui; vis dėlto pripažįsta, kad svarbu užtikrinti sąžiningą konkurenciją, mokymo kokybę ir remti sėkmingas kvalifikacijos vertinimo sistemas;

38. pritaria Komisijos nuomonei, kad dvejopo mokymosi sistemos rekomenduotinos kaip geriausios praktikos Europos Sąjungoje pavyzdžiai;

39. palankiai vertina pastaraisiais dvejais metais vykdytą tarpusavio vertinimą; mano, kad gerai parengti ir atviras valstybių narių diskusijas skatinantys tarpusavio vertinimo procesai gali būti veiksmingi skatinant pokyčius; skatina valstybės nares ir Komisiją išplėsti šią praktiką, ypač į kitas bendrosios rinkos reglamentavimo sritis;

40. ragina Komisiją spręsti su valstybių narių reformos profesinių paslaugų srityje prioritetais susijusius klausimus susiejant juos su Europos semestru ir pagal šalis parengtas rekomendacijas dėl tam tikrų profesijų reglamentavimo panaikinimo valstybėse narėse;

Bendroji mažmeninės prekybos rinka

41. atkreipia dėmesį į tai, kad Komisijos 2014–2015 m. atlikto mažmeninės prekybos subjektų tarpusavio vertinimo įsisteigimo klausimu rezultatai parodė, kad mažmenininkams dažnai taikomos neproporcingos ir netinkamos įsisteigimo ir veiklos sąlygos bei procedūros;

42. ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti sukurtos bendrosios skaitmeninės rinkos galimybių naudojimo procesą ir ES skaitmeninės darbotvarkės įgyvendinimą;

43. atkreipia dėmesį į tai, kad kai kurios valstybės narės nustato taisykles, kuriomis diskriminuojama ekonominė veikla mažmeninės bei didmeninės prekybos sektoriuose, remiantis plotu, kuriame vykdoma veikla, įmonės dydžiu arba kapitalo kilme, o tai nesuderinama su bendrosios rinkos idėja ir laisvos konkurencijos principais, be to, tokiu būdu apribojamas darbo rinkos vystymasis;

44. pabrėžia, kad dėl reguliavimo, kuriuo nustatomi apribojimai mažmeninei ir didmeninei prekybai, kuris prieštarauja ES teisės aktams ir yra neproporcingas, gali būti sukurtos didelės kliūtys patekti į rinką, todėl atidaroma mažiau prekybos centrų, mažėja konkurencija ir didėja kainos vartotojams; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad kai kurios priemonės, įskaitant rinkliavas ir mokesčius už patikras, jei jos nėra pagrįstos teisėtais viešosios politikos tikslais, gali turėti tokį patį poveikį kaip netarifinės kliūtys; mano, kad jokie mažmeninei ar didmeninei prekybai taikomi veiklos apribojimai neturėtų nederamai ar neproporcingai riboti šios veiklos ir neturi nulemti faktinės rinkos dalyvių diskriminacijos;

45. ragina Komisiją nustatyti geriausią praktiką, susijusią su mažmeninės prekybos subjektų įsisteigimu siekiant užtikrinti laisvą prekių ir paslaugų judėjimą, visapusiškai laikantis proporcingumo ir subsidiarumo principų;

46. ragina Komisiją išnagrinėti veiklos apribojimus, kurie bendrojoje rinkoje taikomi mažmeninei ir didmeninei prekybai, ir 2017 m. pavasarį pririnkus pateikti pasiūlymus dėl reformos bei šios analizės ataskaitą;

47. pabrėžia, kad prieinamos, nebrangios, veiksmingos ir aukštos kokybės siuntinių pristatymo paslaugos yra pagrindinė sąlyga siekiant užtikrinti klestinčią tarpvalstybinę e. prekybą, kuri visų pirma naudinga MVĮ ir vartotojams;

IV. Išvados

48. ragina Komisiją 2016 m. pateikti išsamią netarifinių kliūčių bendrojoje rinkoje apžvalgą ir išnagrinėti kovos su jomis būdus aiškiai atskiriant netarifinę kliūtį ir reglamentus, kuriais proporcingai įgyvendinamas teisėtas valstybės narės viešosios politikos tikslas, įskaitant ambicingą pasiūlymą kuo greičiau panaikinti šias netarifines kliūtis, kad būtų galima panaudoti vis dar neišnaudojamas bendrosios rinkos galimybes;

2016 m. gegužės 26 d., trečiadienis

49. ragina Komisiją tinkamu laiku inicijuoti ES politikos ir teisėkūros veiksmų naujose srityse apsvarstymą, rengiant plataus masto konsultacijas su suinteresuotaisiais subjektais, visų pirma MVĮ ir pilietinės visuomenės organizacijomis;

50. ragina Komisiją visų pirma užtikrinti, kad valstybės narės laikytųsi esamų taisyklių, susijusių su bendrąja rinka, o ne kurti naujas taisykles ar papildomus teisės aktus klausimais, kurie jau reglamentuojami esamomis taisyklėmis;

51. ragina Komisiją aktyvinti savo veiklą vykdymo užtikrinimo ir principų, kuriais remiama bendroji rinka, srityje; mano, kad ankstyvas įsikišimas, susijęs su nacionalinėmis priemonėmis ar įgyvendinimo procedūromis, kurios yra nepagrįstos netarifinės kliūtys, gali būti veiksmingas ir rezultatų galima pasiekti lengviau nei vykdant pažeidimo tyrimo procedūras; tačiau pabrėžia, kad už rimtus ar nuolatinius Sąjungos teisės nesilaikymo atvejus ar netinkamą jos taikymą, Komisija turi naudoti visas prieinamas priemones, įskaitant pažeidimo nagrinėjimo procedūras, kad būtų užtikrinamas visapusiškas ES teisės aktų dėl bendrosios rinkos įgyvendinimas;

52. apgailestauja dėl to, kad Parlamento galimybės susipažinti su svarbia informacija, susijusia su procedūromis prieš pradedant pažeidimo nagrinėjimą ir pažeidimo nagrinėjimo procedūromis, vis dar yra ribotos, ir ragina šiuo aspektu padidinti skaidrumą, tuo pat metu užtikrinant, kad būtų tinkamai laikomasi konfidencialumo taisyklių;

53. ragina valstybės nares žiūrėti į bendrąją rinką kaip į bendrą iniciatyvą, kurią reikia palaikyti koordinuotai ir drauge, taip pat kuri yra ES ekonomikos konkurencingumo užtikrinimo sąlyga; mano, kad nuo nepagrįstų netarifinių kliūčių galiausiai nukenčia vartotojai, kurie negali pasinaudoti naujų šalies rinkų dalyvių paslaugomis ir susiduria su didesnėmis kainomis, prastesne kokybe ir mažesniu pasirinkimu; mano, kad valstybės narės turėtų skirti daugiau laiko horizontaliosioms bendrosios rinkos problemoms ir sričių, kuriose viena ar kelios valstybės narės turi imtis prioritetinių veiksmų, nustatymui, kad būtų išlaikyta ir toliau plėtojama bendroji rinka;

o

o o

54. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Vadovų Tarybai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.
